

THE FORBIDDEN CITY

紫禁城 (日) 자금성 (韩) La Città Proibita (意) Запретный город (俄)
La Cité interdite (法) La Ciudad Prohibida (西) Die Purpurne Verbotene Stadt (德)

紫禁城

北京
BEIJING CHINA
中国的世界遗产
WORLD HERITAGE SITE OF CHINA

外文出版社
FOREIGN LANGUAGES PRESS

12528.74
15

紫禁城 紫禁城 자금성

THE FORBIDDEN CITY

LA CITE INTERDITE

DIE PURPURNE VERBOTENE STADT

CIUDAD PROHIBIDA

LA CITTÀ PROIBITA

Запретный город

图书在版编目(CIP)数据

紫禁城 / 万博艺林图书有限公司编著. — 北京: 外文出版社, 2008

ISBN 978-7-119-05343-1

I. 紫… II. 万… III. 故宫—画册 IV. K928.74-64
中国版本图书馆 CIP 数据核字 (2008) 第 053582 号

编 著: 万博艺林图书有限公司

责任编辑: 兰佩瑾

摄 影: 张肇基 卞志武 姜景余
武冀平 李 江 林 夕
张冠嵘 赵晓明 张利民

紫禁城

© 外文出版社

外文出版社出版

(中国北京百万庄大街 24 号)

邮政编码: 100037

外文出版社网页: <http://www.flp.com.cn>

外文出版社电子邮件地址: info@flp.com.cn
sales@flp.com.cn

2008 年 5 月 (12 开) 第 1 版

2009 年 5 月第 1 版第 2 次印刷

(英、汉、法、德、日、俄、意、西、韩)

ISBN 978-7-119-05343-1

06000 (平)

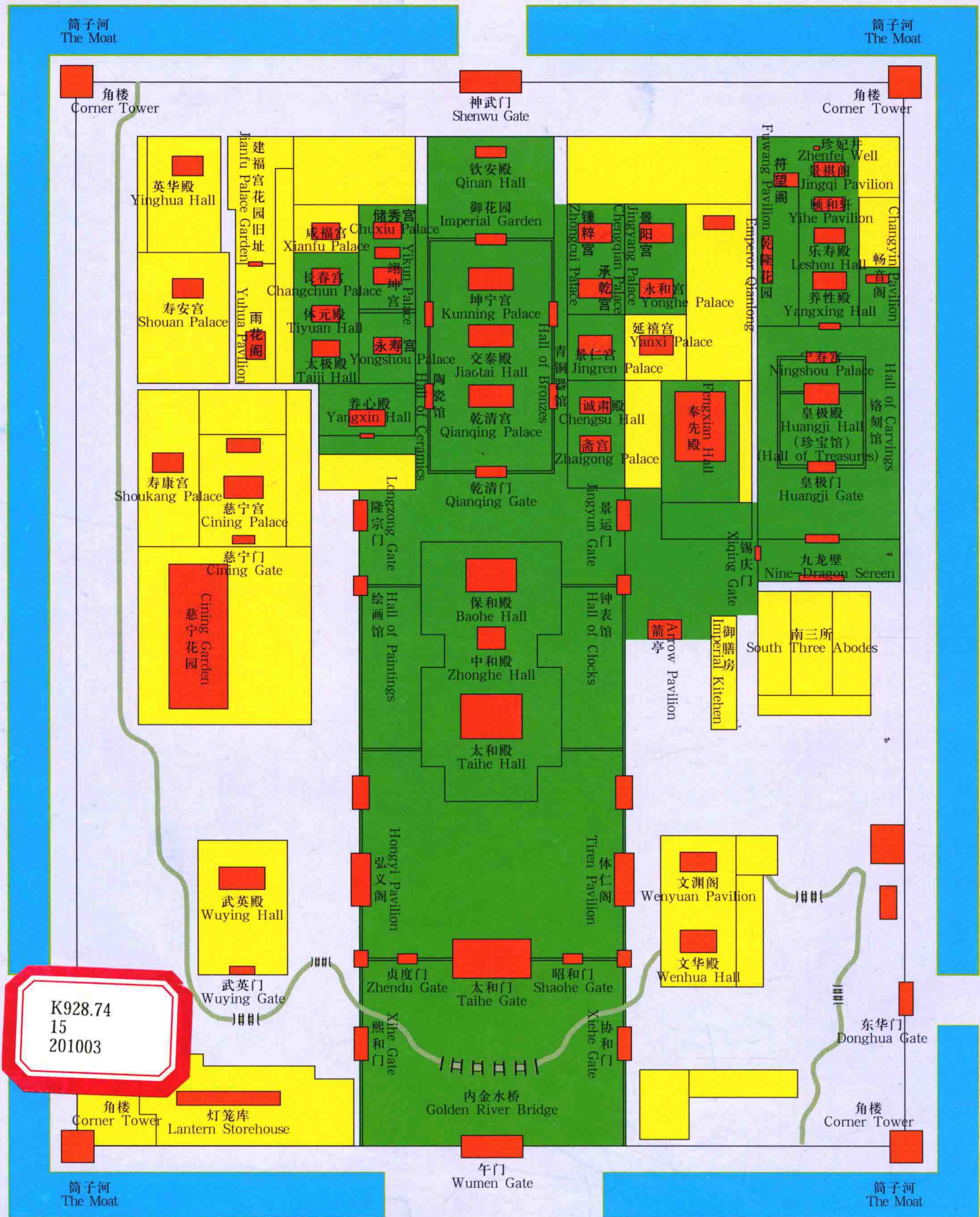
版权所有 盗版必究

电话: 13641011822 13718595858

故宫博物院参观线路图

TOURIST MAP OF THE FORBIDDEN CITY

未开放区 The unopened area
 开放区 The open area

1252874
15

紫禁城 紫禁城 자금성

THE FORBIDDEN CITY

LA CITE INTERDITE

DIE PURPURNE VERBOTENE STADT

CIUDAD PROHIBIDA

LA CITTÀ PROIBITA

Запретный город

國泰萬歲

前言

紫禁城是明、清两代的皇宫，是中国现存规模最大的古建筑群。1987 年被联合国教科文组织列入《世界遗产名录》。

紫禁城（故宫）始建于明永乐五年（1407 年），至 1420 年基本建成。占地 72 万平方米，共建有殿宇房屋 9000 多间，建筑东西对称，皆沿南起午门北至神武门的中轴线排列并向两旁扩展，是按照中国传统的规制设计布局，体现出皇权至尊的封建思想。紫禁城中宫殿的高度、位置、颜色及至门钉的数目等都有严格的规定和讲究，使这座宏大的皇宫既辉煌壮丽、又变化有序。

紫禁城宫殿区域按功能分为前朝、内廷及外东路三大部分。前朝由气势雄伟的三大殿：太和、中和、保和及东西两座独立的宫殿：文华、武英殿组成。前朝的宫殿基本上用于皇帝举行各种大典、仪式。在前朝的后面，为内廷区，中路为乾清、交泰、坤宁三宫及御花园，左右两边分别为东西六宫、养心殿、奉先殿等内廷既是皇帝处理日常政务的地方，也是后、妃及皇子们的生活区域。外东路为宁寿宫，是乾隆皇帝为自己退位后当太上皇而建，相当于一个缩小的、功能齐全的小紫禁城。在内廷的西边，与外东路相对应有慈宁宫，这里是皇太后及前朝妃嫔的生活区，俗称“冷宫”。

紫禁城即故宫博物院，除了规模宏大，金碧辉煌的宫殿建筑群令人惊叹外，同时宫廷帝后的豪华生活原状陈列也让人大开眼界。另外，作为举世无双的故宫博物院，还收藏着中国历朝历代的无数珍贵文物，是我华夏 5000 年文明的光辉见证。

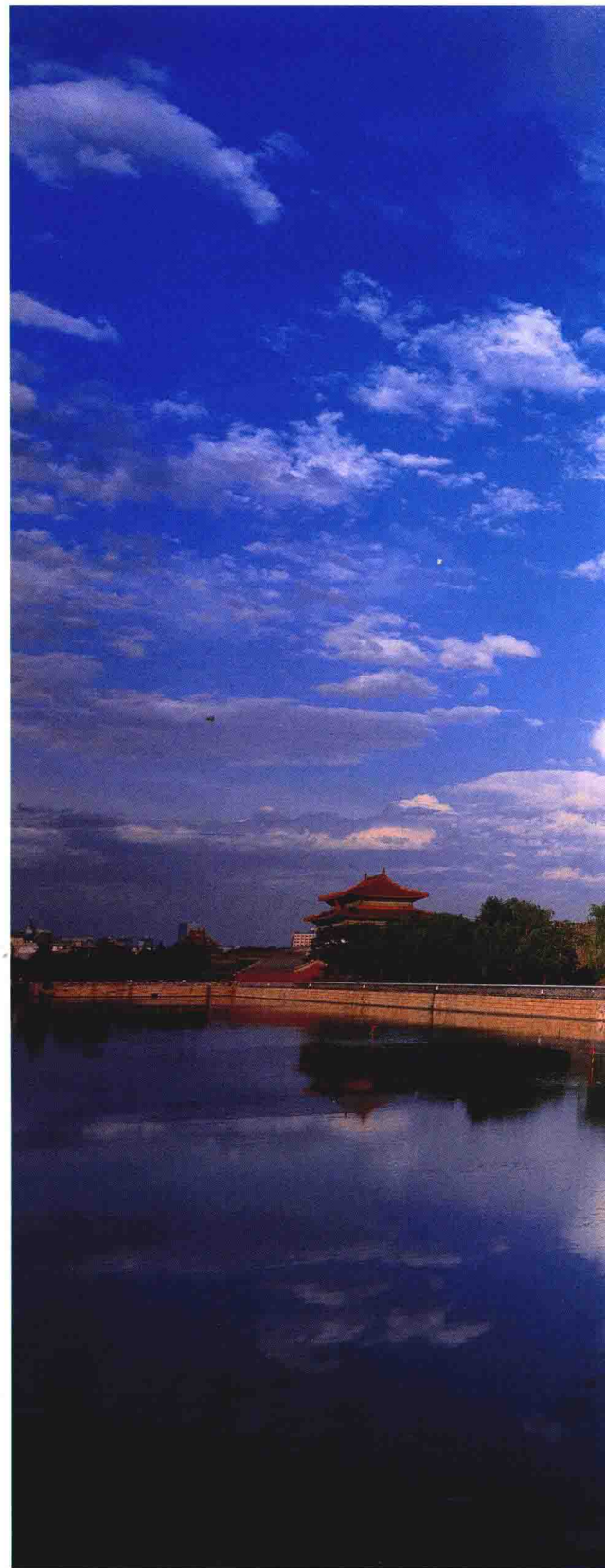
Foreword (英文)

The Forbidden City (Palace Museum), known as the imperial palace during the Ming (1368-1644) and Qing (1644-1911) dynasties, is the largest ancient architectural complex in China. In 1987 it was put on the UNESCO World Cultural Heritage List.

The construction of the Forbidden City began in 1407, the fifth year of the Yongle reign period of the Ming Dynasty, and was completed in 1420. It spans 72 ha and comprises more than 9,000 rooms that are symmetrically distributed along the south-north axis from the Meridian Gate to the Gate of Divine Valor. Such a layout demonstrates the traditional feudal conception of supreme royalty. The height, decoration and location of each hall, as well as the number of studs on each door, are strictly designated, making the imperial palace spectacular and orderly.

The entire Forbidden City consists of the Outer Court, the Inner Court and the Far Eastern Route. The Outer Court comprises three magnificent halls, namely the Hall of Supreme Harmony, the Hall of Complete Harmony and the Hall of Preserving Harmony, and two side halls, namely the Hall of Literary Glory and the Hall of Martial Valor. These halls were where the emperors held ceremonies and rituals. The Inner Court is in the rear of the Outer Court. Lying along the central axis of the Inner Court are the Hall of Heavenly Purity, the Hall of Union and Peace, the Hall of Earthly Tranquility and the Imperial Garden, which are flanked by six eastern and six western palaces, as well as the Hall of Mental Cultivation and the Hall of Worshiping Ancestors. The Inner Court was where the emperor handled office work and the imperial concubines and princes lived. In the west wing of the Inner Court stands the Palace of Tranquil Longevity, which was used as the dwelling for empress dowagers and imperial concubines of the late emperor, and it is thus popularly called the “Cold Palace.”

Besides magnificent and resplendent buildings, the Forbidden City is also famous for its exhibitions of luxurious lives of the imperial family. As a national museum, it also houses numerous rare relics of the past, which are witnesses of the 5,000-year-old Chinese civilization.

前書き (日文)

紫禁城は明・清両代の皇居で、中国に現存する最大規模の古代建築群である。1987年、国連ユネスコにより名が「世界遺産リスト」に登録されている。

紫禁城（またの名を故宮と称される）は明の永楽五年（1407年）に築造が始まり、1420年に至って建設がほぼ完成した。敷地面積は72万㎡で、あわせて9000以上の部屋がある。いずれも南の午門から北の神武門までに走る中軸線をはさむように、東西対称するように配置されている。築造は伝統的な仕来りおよび皇帝が最高権力者であるという封建思想にしたがって設計して行われた。宮殿の高さや所在の位置、色、さらには門釘（扉を飾るくぎ）の数などには、い

ずれも厳しい規格がある。

紫禁城の宮殿区は機能によって、前朝、内廷と外東路といった3大部分に分けられる。前朝は雄大な3大殿、つまり太和殿、中和殿、保和殿および東西両側にある2つの宮殿—文華殿と武英殿からなっている。前朝の宮殿は、基本的には各種重大行事と式典をあげる場所である。前朝の後ろに内廷区がある。中東路の乾清宮、交泰宮、坤寧宮および皇室庭園・御花園とその東西両側にある東西六宮、養心殿、奉先殿などからなる。ここは皇帝が日常の政務をさばき、皇后や后妃と皇子たちが暮らす区域である。外東路にある寧壽宮は、乾隆帝が自らの太上皇になったことを祝ってつくらせたもので、各種機能をそろえたミニ版の紫禁城といってよい宮殿である。内廷の西側、外東路と相対する場所に慈寧宮がある。ここは皇太后と后妃たちの生活ゾーンで、俗は「冷宮」と称されていた。

紫禁城は故宮博物院にあたったところで、規模が大きく、金碧に輝く観る人を圧倒する宮殿建築群があるほか、陳列されている皇室一族の贅沢な生活様子を見て、観光客は見聞を広めて驚かされるだろう。故宮にはまた夥しい量の歴代中国の珍しい文物を収蔵している。これはわが中華の5000年と長い輝かしい文明の活きた証人である。

서언 (韩文)

자금성 [紫禁城(쯔진칭)]은 명·청 시대의 궁성으로 중국에서 현존하고 있는 최대 규모의 가장 완전한 황궁건축군이다. 1987년 유네스코의 《세계유산명록》에 등록되었다.

자금성(고궁)은 명나라 영락5년(1407년)부터 개축했으며 1420년에 완성되었다. 면적은 72㎡이고 9000여개의 방이 있는데 모두 오문(午門)에서 신무문(神武門)에 이르는 남북 중심선을 축으로 동서로 대칭되게 배치되어 있다. 이것은 중국의 전통적인 건축물 배치로서 황권지고무상의 봉건사상을 체현한다. 자금성의 궁전의 높이, 위치, 색상 및 문에 박는 장식용 못의 수량 등은 모두 엄격한 규정과 의미가 있다. 이런 것들은 황궁으로 하여금 더욱 화려하고 장엄하게 하였다.

자금성 궁전구역은 그 기능에 따라 크게 전조, 내정, 외동로 세 부분으로 구분된다. 전조는 태화전(太和殿), 중화전(中和殿), 보화전(保和殿) 세 대전과 동서 양쪽의 문화전(文華殿), 무영전(武英殿) 전각으로 구성되었다. 전조의 궁전은 황제가 여러 가지 의식을 진행하는 장소이다. 전조의 뒤는 황제가 개인적 생활을 영위하는 내정(內廷)으로, 중축선상에 한줄로 늘어선 건청궁(乾清宮), 교태전(交泰殿), 곤녕궁(坤寧宮)과 어화원(御花園)이 양쪽에 있는 동서육궁(東西六宮), 양심전, 봉선전 등 황제가 일상의 정무를 행하는 곳과 후궁과 황자와 황녀들이 생활하는 곳이 배치되어 있다. 외동로는 영수궁(寧壽宮)으로서 건륭제가 태상황이 되기 위해 건축된 것인데 기능이 구전한 자금성의 축소판이다. 내정의 서쪽은 동외로를 상대하여 자녕궁(慈寧宮)을 배치하였는데 황태후와 전조(前朝)의 후빈들이 생활하는 곳으로 “냉궁(冷宮)”이라고 부른다.

자금성은 일명 고궁박물관이라고 하는데 건물들이 규모가 크고 휘황찬란하여 궁전 속의 호화롭고 사치한 생활을 반영한 진열품은 못 사람들로 하여금 경탄을 금치못하게 한다. 고궁박물관에 소장하고 있는 귀중한 문물들은 휘황한 중화5000년 문명과 역사를 반영하는 건증품이라고 할 수 있다.

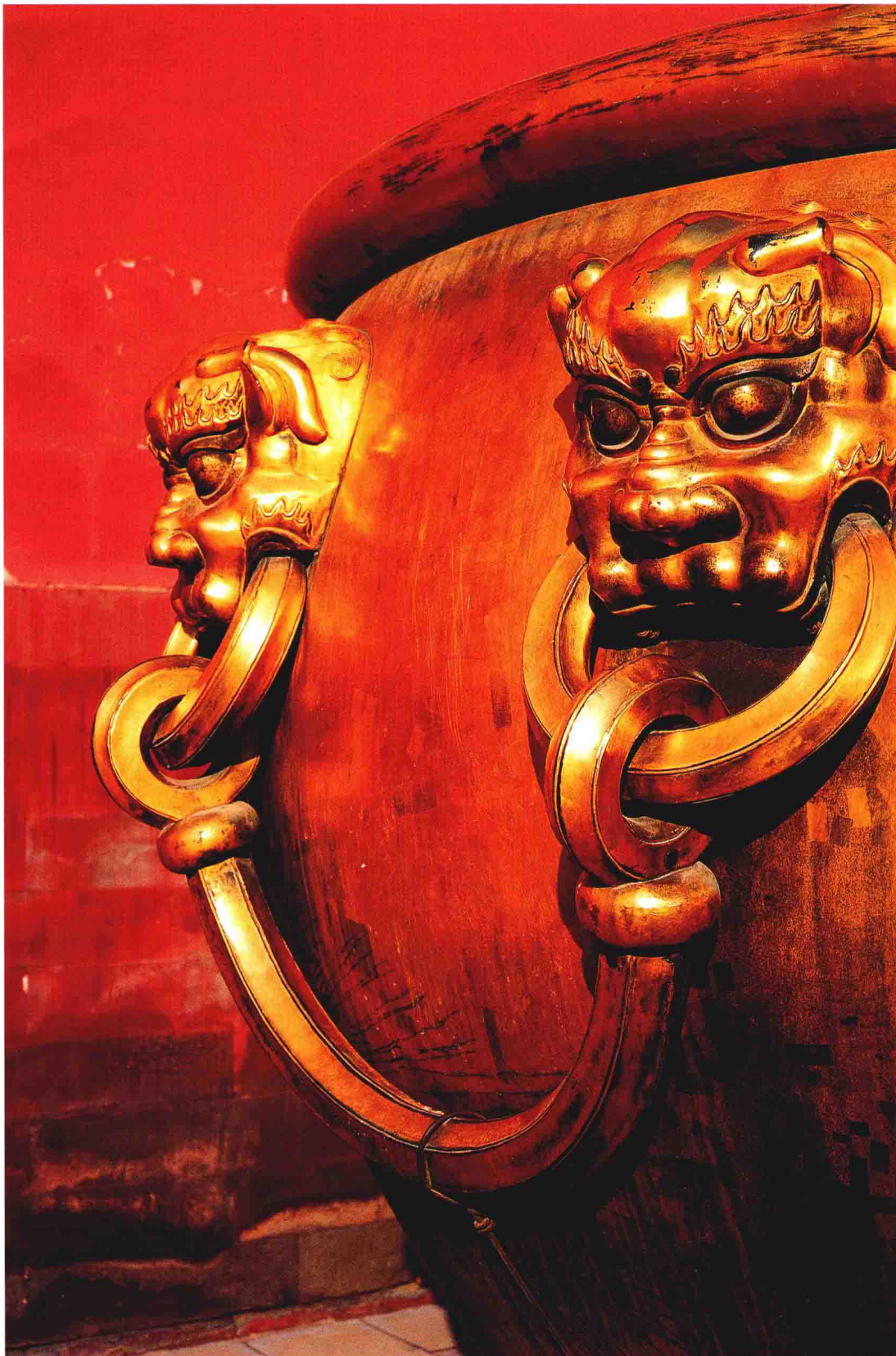
Avant-propos (法文)

La Cité interdite, palais impérial des dynasties des Ming (1368 – 1644) et des Qing (1644 – 1911), est le plus vaste ensemble architectural ancien existant en Chine. En 1987, elle a été inscrite sur la Liste du Patrimoine mondial par l'UNESCO.

La construction de la Cité interdite (Palais impérial) débuta en l'An 5 du règne Yongle (1407) de l'empereur Chengzu des Ming et en 1420, l'ensemble fut pratiquement achevé. Couvrant une superficie de 720 000 mètres carrés, le palais contient en tout plus de 9 000 pièces. Les salles et les palais sont disposés le long de l'axe central allant de la porte du Méridien (Wumen) au sud jusqu'à la porte de la Fierté divine (Shenwumen) au nord. Les bâtiments des deux côtés, est et ouest, font symétrie sur cet axe. Observant les règles traditionnelles, la conception et la disposition des édifices de la Cité interdite incarnent l'idée de suprématie de l'autorité impériale. En ce qui concerne la hauteur, la position, les couleurs ainsi que le nombre des mamelons de porte des salles, il y avait des règles strictes à suivre lors de la construction, raison pour laquelle ce vaste ensemble palatial est si magnifique et si splendide avec des palais aux formes variées, mais bien rangés.

Selon les fonctions des divers bâtiments, la Cité interdite peut être divisée en trois grandes parties : la cour extérieure, la cour intérieure et la cour extérieure de l'est. La cour extérieure, constituée par les Trois Grandes Salles magnifiques, à savoir la Salle de l'Harmonie suprême (Taihedian), la Salle de l'Harmonie parfaite (Zhonghedian) et la Salle de l'Harmonie préservée (Baohedian), et les deux palais indépendants de l'est et de l'ouest : le Palais de la Culture (Wenhudian) et le Palais des Prouesses militaires (Wuyingdian), servait essentiellement à l'empereur à recevoir ses ministres et à présider les grandes cérémonies officielles. La cour intérieure derrière la cour extérieure, formée du Palais de la Pureté céleste (Qianqinggong), de la Salle de l'Union (Jiaotaidian), du Palais de la Tranquillité terrestre (Kunninggong) et du Jardin impérial, disposés le long de l'axe central, des Six Palais de l'est, des Six Palais de l'ouest, du Palais de la Nourriture de l'esprit (Yangxindian) et de la Salle du Culte des ancêtres (Fengxiandian) des deux côtés, était le lieu où l'empereur conduisait les affaires de l'Etat et où logeaient l'impératrice, les concubines et les fils de l'empereur. Quant à la cour extérieure de l'est, il s'agit du Palais de la Tranquillité et de la Longévité (Ningshougong) que l'empereur Qianlong des Qing fit construire pour son abdication en faveur de son successeur – le prince héritier (empereur Jiaqing), ressemblant à une petite cité interdite pourvue de toutes les commodités. A l'ouest de la cour intérieure est le Palais de l'Affection et de la Tranquillité (Cininggong) qui fait symétrie avec la cour extérieure de l'est. Ce palais, habité par l'impératrice douairière et les concubines de l'empereur précédent, est vulgairement appelé le "Palais de la Disgrâce".

Non seulement la Cité interdite, connue aussi sous le nom du Musée du Palais impérial, étonne les gens par son vaste ensemble de bâtiments palatiaux splendides, mais les expositions d'objets utilisés par les empereurs et leurs épouses, mis en place suivant leur état original, révélant leur vie de luxe, ont aussi grandement ouvert les yeux aux visiteurs. Par ailleurs, les pièces précieuses incalculables de diverses dynasties, conservées dans le Musée du Palais impérial sans pair en son genre au monde, sont le témoin de la civilisation brillante de 5 000 ans de la nation chinoise.

Vorwort (德文)

Die Purpurne Verbotene Stadt, auch der Kaiserpalast in Beijing genannt, diente als Residenz der Dynastien Ming und Qing. Sie ist der größte und vollständigste alte Baukomplex Chinas. Im Jahre 1987 wurde sie von der UNESCO in die Liste des Weltkulturerbes aufgenommen.

Die Purperne Verbotene Stadt nimmt eine Fläche von 720 000 Quadratmetern ein. Sie wurde zwischen 1407 und 1420 während der Yongle-Regierungsperiode der Ming-Dynastie erbaut. Auf dem Gelände des Kaiserpalastes befinden sich insgesamt über 9000 Räume. Die Purpurne Verbotene Stadt zeichnet sich durch ihre imposante Ausstattung, ihre strenge Planung und die integrierte und symmetrische Anordnung des gesamten Baukomplexes aus.

Die Purpurne Verbotene Stadt ist in drei Teile – den Außenhof, den Innenhof und den Äußeren Osthof gegliedert. Der Außenhof mit den drei Haupthallen Taihedian (Halle der Höchsten Harmonie), Zhonghedian (Halle der Vollkommenen Harmonie) und Baohedian (Halle der Erhaltung der Harmonie) als Mittelpunkt liegt im Südteil. Hier empfing der Kaiser hohe Beamte, übte seine Macht aus und hielt wichtige Zeremonien ab. An der linken und rechten Seite dieser drei Haupthallen liegen die Wenhedian (Halle der Literarischen Blüte) und die Wuyingdian (Halle der Militärischen Tapferkeit). Hinter dem Außenhof liegt der Innenhof, wo der Kaiser mit seinen Familienmitgliedern lebte und laufende Staatsangelegenheiten erledigte. Er besteht aus den drei Hauptpalästen Qianqinggong (Palast der Himmlischen Reinheit), Jiaotaidian (Halle der Berührung von Himmel und Erde) und Kunninggong (Palast der Irdischen Ruhe), dem Palastgarten, den sechs östlichen und den sechs westlichen Palästen, der Yangxindian (Halle zur Bildung der Gefühle) und dem Fengxian-Ahnentempel. Der Äußere Osthof liegt im Osten des Innenhofes. Sein Hauptgebäude ist der Ningshougong (Palast der Ruhe und Langlebigkeit), wo der Kaiser Qian Long lebte, nachdem er dem Thron entsagt hatte. Im Westen des Innenhofes befindet sich der Cining-Palast, auch „Karter Palast“ genannt, und diente als Wohnstätte für die Haupt- und Nebenfrauen der verstorbenen Kaiser.

Die Purpurne Verbotene Stadt ist eine große Schatzkammer. Hier werden zahlreiche kostbare Kulturgegenstände aus verschiedenen Dynastien gesammelt. Heute ist sie als Palastmuseum für die fünf Jahrtausende alte chinesische Geschichte und traditionelle chinesische Kultur und Kunst bekannt.

Premessa (意文)

La Città Proibita fu il palazzo imperiale durante le dinastie Ming e Qing, ed è uno dei principali monumenti del paese, simbolo della Cina tradizionale e massimo capolavoro di architettura classica in buon stato di conservazione. Nel 1987 fu inserita nella lista dei patrimoni culturali mondiali dall'UNESCO.

I lavori di edificazione iniziarono nel 1407 e furono completati nel 1420 durante il regno dell'imperatore Yongle della dinastia Ming.

La Città Proibita copre una superficie di 720 chilometri quadrati e comprende oltre novemila vani disposti simmetricamente lungo l'asse centrale dalla Porta del Meriggio alla Porta del Genio Militare, in direzione sud-nord. La distribuzione degli edifici si presenta secondo il concetto tradizionale dell'architettura cinese classica, secondo cui il potere massimo era rappresentato dall'imperatore. L'altezza, la posizione e il colore degli padiglioni e i numeri di chiodi sulla porta nella Città Proibita erano tutti elementi frutto di un calcolo preciso e simbolico.

Il complesso è costituito da tre parti distinte: la corte esterna, la corte interna e la Waidonglu. La corte esterna è composta dal Palazzo dell'Armonia Suprema, dal Palazzo dell'Armonia Perfetta, dal Palazzo dell'Armonia Preservata, dal Palazzo dello Splendore Letterario e dal Palazzo del Valore Militare, tutti edifici destinati alle cerimonie e ai riti ufficiali. La corte interna è invece composta dal Palazzo della Purezza Celeste, dal Palazzo della Grande Unione, dal Palazzo della Tranquillità Terrena, dal Giardino Imperiale, dai Sei Palazzi dell'Ovest, dai Sei Palazzi dell'Est, dal Palazzo del Perfezionamento dello Spirito e dalla Sala del Culto degli Antenati, tutti edifici riservati alla famiglia imperiale e al

suo seguito, in cui l'imperatore trattava gli affari di stato. Il Waidonglu, ovvero il Palazzo della Quiete e della Longevità, fu fatto erigere dall'imperatore Qianlong per sé stesso che usò quando divenne il padre dell'imperatore. Il Waidonglu costituisce una Città Proibita in miniatura.

A ovest della corte interna, di fronte al Waidonglu, è presente il Palazzo Cininggong in cui vivevano la madre dell'imperatore e le concubine.

La Città Proibita, ora Museo del palazzo imperiale manifesta lo splendore dell'architettura e presenta lo stile di vita lussuosa condotta dagli imperatori e della corte imperiale. I numerosi tesori raccolti all'interno del Museo del Palazzo Imperiale sono la testimonianza della civiltà della nazione cinese nel corso di 5.000 anni di storia.

Introducción (西文)

La Ciudad Prohibida o Ciudad Púrpura es el palacio imperial de las dinastías Ming (año 1368-1644) y Qing (1644-1911) y constituye el mayor grupo antiguo de construcciones existentes en China, que en 1987 la UNESCO lo incluyó en su lista de Patrimonios Mundiales.

Su edificación se inició en el quinto año del reinado del emperador Yongle, de la dinastía Ming (1407) y concluyó en 1420. Cubre una extensión de 720 mil metros cuadrados y cuenta con más de nueve mil habitaciones, las cuales se extienden a lo largo del eje central, desde la puerta Wumen (del Mediodía), en el Sur, hasta la puerta Shenwumen (del Genio Militar), en el Norte, y se distribuyen simétricamente por el Este y el Oeste. Tanto su diseño como su estructura acatan el régimen tradicional y arrojan la ideología feudal del respeto absoluto al poder imperial. Las estrictas reglas en la altura, posición y color de los palacios, hasta la cantidad de los clavos en las puertas hacen que esta majestuosa edificación imperial refleje su elegancia, brillantez y orden.

Según su función, la Ciudad Prohibida se divide en tres partes: Corte Exterior, Interior y Ruta Exterior del Este. La primera está formada por tres impresionantes palacios, Taihe (de la Armonía Suprema), Zhonghe (de la Armonía Central) y Baohe (de la Armonía Preservada), y otros dos palacios independientes al Este y Oeste, Wenhua y Wuying. La Corte Exterior servía para que el emperador presidiera las ceremonias importantes. La parte trasera de ésta era el área de la Corte Interior. Los palacios de Qianqing (de la Pureza Celeste), Jiaotai (de las Relaciones Celeste y Terrestre) y Kuning (de la Tranquilidad Terrestre) se ubican en el eje central. A los dos lados del jardín imperial se encuentran los seis palacios del Este y Oeste, Yangxin (de Cultivo Mental), Fengxian (de Veneración de los Antepasados), etc. La Corte Interior era el lugar donde el emperador despachaba los asuntos cotidianos del Gobierno y residían las concubinas e hijos del soberano. El Palacio Ningshou (de Longevidad Tranquila) se sitúa en la última zona. Fue construido por orden del emperador Qianlong para ser habitado por él cuando se convirtiese en overlord (padre del emperador). Es una miniatura con completas funciones de la Ciudad Púrpura. Al Oeste de la Corte Exterior y frente a la parte de la Ruta Exterior del Este, se alinea el Palacio Cining (de la Tranquilidad Compasiva), también conocido como "Palacio Frío", que era la morada de la emperatriz madre y de las concubinas del emperador anterior.

La Ciudad Prohibida, o sea, el Museo del Palacio Imperial, no sólo es admirado por la gente por sus majestuosos y maravillosos palacios, sino también por el estado original expuesto de la vida lujosa del monarca. Además, en el Museo, sitio sin par en el mundo, se coleccionan las numerosas reliquias de las dinastías chinas, que atestiguan el esplendor de una civilización de cinco mil años.

Предисловие (俄文)

Запретный город, еще называется Гугоном, находится в самом центре Пекина. Эта бывшая резиденция императоров династий Мин и Цин является самым целостным древним деревянным ансамблем в Китае. В 1987 году он был занесен ЮНЕСКО в реестр объектов мирового культурного наследия.

Запретный город был построен в 1407 году. В 1420 г. строительство его завершилось. Общая площадь Запретного города – 72 тыс. квадратных

километров. Здесь имеются более 9000 помещений, которые с юга, с ворот Умэнь до севера, ворот Шэньмэнь расположены на центральной оси и протягиваются на восток и запад. Такая традиционная планировка отражает феодальную идею «императорское право выше всех». Высота, место, цвет и количество гвоздей на воротах павильонов Запретного города были строго установлены.

По функциям Запретный город разделяется на три части: внешние павильоны, внутренние резиденции и Вайдунлу. За дворцовыми воротами один за другим расположены павильон Тайхэдянь, павильон Чжунхэдянь и павильон Баохэдянь. Они являются внешними павильонами. Эти павильоны предназначались для проведения важнейших государственных и придворных церемоний. В северной части императорского дворца находятся павильон Цяньцингун и павильоны Цзяотайдянь и Куньнингун, предназначенные для семейных торжеств. Павильоны Янсиндянь, Фэнсяндянь и другие внутренние резиденции были местом, где императоры занимаются государственными делами, местом проживания императриц, наложниц и детей императоров. Вайдунлу является павильон Ниншоугун, который был построен императором Цяньлун для себя. Этот павильон равен сокращенному маленькому Запретному городу с полными функциями. На западе внутренних резиденций, напротив Вайдунлу находится павильон Цынингун, который является местом проживания вдовствующих императриц и наложниц. Он еще имеет другое название Лэньгун (холодный дворец).

Запретный город пользуется известностью не только величественным ансамблем павильонов, но и богатейшей сокровищницей. в настоящее время в музее Гугун еще хранится около миллиона памятников культуры со времен династии Шан вплоть до династии Цин, которые являются сильным доказательством 5000-летней цивилизации Китая.

午门: 俗称“五凤楼”为紫禁城的正门。午门共有五个门洞, 中间为“御路”, 只有皇帝可出入。

The Meridian Gate, popularly called the Five-Phoenix Tower, is the front entrance to the Forbidden City. It has five doorways, of which the middle one is called "Imperial Road." In ancient times, only emperors were allowed to pass through the middle doorway.

午門：紫禁城的正門。俗は「五鳳楼」と称される。あわせて5つのトンネル形門がある。真ん中の1つは「御路」と称され、皇帝に限って出入りすることが許される。오문: 자금성의 정문으로 다섯 마리의 봉황과 같다 하여 오봉루(五鳳樓)라고도 불린다. 오문에는 모두 5개의 통로가 있고中间的문이 황제의 전용 통로이다.

La porte du Méridien (Wumen), appelée aussi le "Pavillon des Cinq Phénix (Wufenglou)", est l'entrée principale de la Cité interdite. Au centre, c'est le passage de sa Majesté (Yulu), réservé spécialement à l'empereur.

Das Wumen-Tor, allgemein Wufenglou (Turm der Fünf Phönixe) genannt, ist der Haupteingang der Purpurn Verbotenen Stadt. Es hat fünf Eingänge, der mittlere davon war für Kaiser bestimmt.

La Porta Meridiana, chiamata anche "Torre delle Cinque Fenici" è l'entrata principale della Città Proibita, caratterizzata da cinque passaggi, di cui quello centrale era riservato al solo uso dell'imperatore.

Puerta Wumen: con el nombre local de "Pabellón de Cinco Fénix" es la entrada principal de la Ciudad Prohibida. En total cuenta con cinco caminos, el central se llama "Camino imperial" que era el paso exclusivo del emperador.

Ворота Умэнь: Являются парадными воротами Запретного города. На воротах всего 5 входов, средний из них только может проходить император.

